

Posudek na bakalářskou práci Jany Fikejsové „Vybrané otázky v díle Platóna a Wittgensteina“

FHS UK

Tématem bakalářské práce je neuchopitelnost podstaty (něm. *das Wesen*), nebo podstaty brané jako idea, řečovou definicí. Takové uchopení je v duchu Wittgensteinova díla předvedeno jako chimérický ideál provázející filosofii, a tedy jako klam. Proti tomuto klamu stojí závaznost a otevřenost myšlení, o niž je třeba usilovat. Dva zvolené Platónovy dialogy (*Parmenidés*, *Hippiás Větší*) jsou pak čteny nikoli jako příklady propadnutí uvedenému klamu, jak by se z tradovaného školního výkladu platonismu dalo očekávat, ale naopak jako pokyny k úsilí o zmíněnou závaznost a otevřenost myšlení.

Z akademického hlediska je práce přijatelná, autorka náležitě odkazuje a dokládá své teze odkazy na primární i sekundární literaturu.

Za nejvýznamnější považuji na práci poctivou skromnost, s níž jsou běžně nedostupné myšlenky pojednány.

K práci mám následující rozšiřující otázky:

- Jak by bylo možné rozumět Sókratově pochybnosti o idejích člověka, ohně nebo vody (s. 7) s ohledem na to, že otázku po podstatě člověka, ohně nebo vody naopak ze školní tradice známe?
- Jak rozumíte citované větě, že Sókrates nemůže sofistům, např. tedy Hippiovi, říci „Vidíš! Nevíš to!“?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení **výborně**.

24. července 2015

Mgr. Tomáš Holeček, Ph.D.